

CONSILIUL LEGISLATIV

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru instituirea Zilei Naționale a Țăranului Român

Analizând propunerea legislativă pentru instituirea Zilei Naționale a Țăranului Român (b569/05.11.2024), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/4704/11.11.2024 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D1210/12.11.2024,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect instituirea zilei de 4 noiembrie ca Ziua Națională a Țăranului Român.

Potrivit *Expunerii de motive*, „este necesară omagierea acestui contributor la formarea identității naționale și la dezvoltarea patrimoniului cultural și spiritual al țării, pentru a aduce o minimă reparație istorică statutului țăranului. Conștientizarea suferințelor prin care a trecut țăranul român este un pas mic în direcția restabilirii rolului central de odinioară”.

2. Propunerea legislativă face parte din categoria legilor ordinare, iar în aplicarea art. 75 alin. (1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. Menționăm că, o propunere legislativă având ca obiect instituirea Zilei Naționale a Țăranului Român a fost transmisă spre avizare Consiliului Legislativ cu nr. b101/28.02.2024, fiind emis avizul favorabil, cu observații și propuneri, nr. 257/18.03.2024.

Precizăm că această propunere legislativă a fost respinsă de Senat la data de 29.04.2024 și, în prezent, se află în procedură legislativă la Camera Deputaților.

Menționăm că, propunerea legislativă anterior menționată are ca obiect instituirea Zilei Naționale a Țăranului Român în altă dată, respectiv a doua duminică a lunii octombrie.

5. Precizăm că *Expunerea de motive* nu respectă structura instrumentului de prezentare și motivare prevăzută de art. 31 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, nu sunt prezentate clar argumentele pe care se întemeiază propunerea legislativă, și nici impactul financiar asupra bugetului general consolidat.

6. În acord cu uzanțele de redactare a actelor cu obiect similar, propunem precizarea în cuprinsul *titlului* și a datei în care se va institui Ziua Națională a Țăranului Român.

7. La art. 2 alin. (2), pentru asigurarea unității terminologice cu alin. (1), propunem utilizarea sintagmei „*instituții publice*” în locul termenului „*instituții*”.

Totodată, pentru rigoarea exprimării normative, propunem înlocuirea termenului „*derulării*” cu termenul „*desfășurării*”.

De asemenea, menționăm că, potrivit soluțiilor legislative preconizate, potrivit cărora autoritățile administrației publice centrale și locale au obligația să aloce fonduri, din bugetele proprii, în vederea organizării și desfășurării manifestărilor respective, norma este susceptibilă a încălca principiul constituțional al autonomiei locale, consacrat de art. 120 alin. (1) din Constituția României, potrivit căruia: „*Administrația publică din unitățile administrativ-teritoriale se întemeiază pe principiile descentralizării, autonomiei locale și deconcentrării serviciilor publice*”.

Precizăm că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, reglementează regimul general al autonomiei locale, definită la art. 5 lit. j), în mod asemănător Cartei europene a autonomiei locale, ca fiind „*dreptul și capacitatea efectivă a autorităților administrației publice locale de a soluționa și de a gestiona, în numele și în interesul colectivităților locale la nivelul cărora sunt alese, treburile publice, în condițiile legii*”. Totodată, art. 84 alin. (3) din același act normativ stabilește faptul că „*Autonomia locală este numai administrativă și financiară, fiind exercitată pe baza și în limitele prevăzute de lege.*”, iar alin. (4) prevede că „*(4) Autonomia locală privește organizarea,*

funcționarea, competența și atribuțiile autorităților administrației publice locale, precum și gestionarea resurselor care, potrivit legii, aparțin comunei, orașului, municipiului sau județului, după caz”.

Conținutul acestui drept cuprinde cele două valențe ale autonomiei - autonomia administrativă și *autonomia financiară* - și privește organizarea, funcționarea, competențele și atribuțiile, precum și gestionarea resurselor care, potrivit legii, aparțin comunei, orașului, municipiului sau județului.

În ipoteza în care sunt adoptate normele prezentei propuneri legislative, în actuala redactare, se poate ajunge la concluzia că Parlamentul, acționând în acest fel și arogându-și competența de legiferare, în condițiile, domeniul și cu finalitatea respectivă, ar acționa *ultra vires*, intrând în aria de competență a autorităților executive, singurele care au atribuții de a stabili destinația bugetelor proprii, printr-un act de reglementare secundară, care să se subsumeze competenței autorităților administrației publice locale sau centrale.

În acest sens, menționăm că, în jurisprudența constantă¹ a Curții Constituționale, aceasta s-a pronunțat în sensul că „*acceptarea ideii ca Parlamentul să își poată exercita competența de autoritate legiuitoare în mod discreționar, oricând și în orice condiții, adoptând legi în domenii care aparțin în exclusivitate actelor cu caracter infralegal, administrativ, ar echivala cu o abatere de la prerogativele constituționale ale acestei autorități consacrate de art. 61 alin. (1) din Constituție și transformarea acesteia în autoritate publică executivă.*”.

PREȘEDINTE

Florin IORDACHE

București
Nr. 1239/05.12.2024

---

¹ Decizia nr. 600 din 9 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.060 din 26 noiembrie 2005, Decizia nr. 970 din 31 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 22 noiembrie 2007, Decizia nr. 494 din 21 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 819 din 21 decembrie 2013, Decizia nr. 574 din 16 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 889 din 8 decembrie 2014, paragraful 21, sau Decizia nr. 777 din 28 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1011 din 20 decembrie 2017, paragrafele 24 și 25.